

HOTĂRÂRE nr. 774 din 7 septembrie 2000 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1

Se aprobă Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2

În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Sănătății va finaliza procedurile de reorganizare a instituțiilor de medicină legală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, și va numi personalul de conducere, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul sănătății,

Hajdu Gábor

p.Ministru de stat, ministrul justiției,

Flavius Baias,

secretar de stat

Ministru finanțelor,

Decebal Traian Remes

Ministru de interne,

Constantin Dudu Ionescu

ANEXĂ: REGULAMENT de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Activitatea de medicină legală se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, cu modificările și completările ulterioare, ale prezentului regulament și ale Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 1 din anexa 1, capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din Hotarirea 1204/2002)

Art. 2

(1) Activitatea de medicină legală se realizează de medici legiști, încadrați în instituțiile de medicină legală.

(2) La efectuarea expertizelor, examinărilor, constatărilor sau a altor lucrări medico-legale pot participa, dacă este necesar, și alți specialiști cu studii superioare, cum sunt: medici specialiști, farmaciști, toxicologi, chimiști, biologi, psihiatri, psihologi și alte persoane atestate ca experți, în cadrul și pe durata funcționării lor în instituțiile de medicină legală.

Art. 3

Activitatea de medicină legală se desfășoară cu respectarea principiului independenței și al imparțialității medicilor legiști.

CAPITOLUL II: Organizarea instituțiilor de medicină legală

Art. 4

(1) Institutul Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București este unitate cu personalitate juridică, subordonată Ministerului Sănătății și Familiei. Conducerea institutului se asigură de un director general numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs. Pe lângă directorul general funcționează un consiliu consultativ din care fac parte directorul medical, directorul economic, consilierul juridic, precum și conducătorii laboratoarelor.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 4, alin. (1) din anexa 1, capitolul II modificat de Art. I, punctul 2. din Hotarirea 1204/2002)

(2) În cadrul Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 5

(1) Pe lângă Institutul de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul în acest institut.

(2) În cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicină legală, precum și în cadrul Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

Art. 6

La sediul Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București își desfășoară activitatea Consiliul superior de medicină legală.

Art. 7

(1) Filialele Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București din centrele medicale universitare se reorganizează ca institute de medicină legală, unități cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Sănătății.

(2) Institutele de medicină legală sunt conduse de un director numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs, conform legii. Pe lângă director funcționează un consiliu consultativ din care fac parte șefii de laboratoare, de servicii sau de birouri.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 7, alin. (2) din anexa 1, capitolul II modificat de Art. I, punctul 3. din Hotarirea 1204/2002)

(3) În cadrul institutelor de medicină legală se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se

aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală.

(4) În cadrul institutelor de medicină legală funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

(5) Institutele de medicină legală colaborează cu catedrele de medicină legală din unitățile de învățământ superior, în vederea asigurării mijloacelor materiale și umane necesare în procesul de învățământ superior medical și juridic.

Art. 8

(1) Directorul general al Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală au următoarele atribuții principale:

a) reprezintă institutele de medicină legală în fața autorităților publice și a celorlalte persoane juridice și fizice;

b) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității de asistență medico-legală, conform competenței sale teritoriale;

c) dispune formarea de comisii de expertiză, potrivit legii;

d) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medico-legale.

(2) Directorul general al Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală pot participa, în limitele competenței institutului de medicină legală, la lucrările comisiei care efectuează o nouă expertiză.

Art. 9

Competența teritorială a institutelor de medicină legală este următoarea:

a) Institutul de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București deservește municipiul București și județele Argeș, Brașov, Buzău, Călărași, Constanța, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova, Tulcea, Vâlcea, Ilfov și Teleorman;

b) Institutul de Medicină Legală din Cluj-Napoca, județul Cluj, deservește județele Alba, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Satu Mare, Sălaj și Sibiu;

c) Institutul de Medicină Legală din Iași, județul Iași, deservește județele Bacău, Botoșani, Brăila, Galați, Iași, Neamț, Suceava, Vaslui și Vrancea;

d) Institutul de Medicină Legală din Timișoara, județul Timiș, deservește județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș și Bihor;

e) Institutul de Medicină Legală din Târgu Mureș, județul Mureș, deservește județele Covasna, Harghita și Mureș;

f) Institutul de Medicină Legală din Craiova, județul Dolj, deservește județele Dolj, Gorj, Mehedinți și Olt.

Art. 10

(1) Serviciile de medicină legală se înființează în fiecare județ, având sediul în localitatea reședință de județ, și sunt conduse de un medic legist șef, numit de directorul direcției județene de sănătate publică, în condițiile legii.

(2) Serviciile de medicină legală județene sunt unități fără personalitate juridică în subordinea direcțiilor județene de sănătate publică, iar din punct de vedere științific și metodologic sunt coordonate de institutul de medicină legală în a cărui competență teritorială intră potrivit art. 9.

(3) În funcție de volumul de activitate, în structura serviciilor de medicină legală județene se pot înființa, prin hotărâre a direcției județene de sănătate publică, cu avizul institutului de medicină legală competent, laboratoare de specialitate cum ar fi cele de histopatologie, toxicologie, biocriminalistică sau psihiatrie medico-legală.

(4) Serviciile de medicină legală județene pot avea în structura lor cabinete de medicină legală cu sediul în orașe sau municipii care nu sunt reședință de județ.

Art. 11

(1) Medicul legist șef are următoarele atribuții principale:

a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității serviciului de medicină legală sau a cabinetului de medicină legală;

b) dispune formarea comisiilor de expertiză lărgite cu cadre de specialitate în cazul expertizelor medico-legale psihiatrice, al celor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare, amânarea sau întreruperea executării pedepsei, precum și în orice alte cazuri justificate;

c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medico-legale efectuate de medicii legiști din serviciul de medicină legală respectiv;

d) dispune trimiterea lucrărilor de medicină legală pe care, din punct de vedere tehnic, nu le poate efectua, institutului de medicină legală competent;

e) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participă, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor în cazul sesizărilor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare;

f) reprezintă serviciul de medicină legală în relațiile acestuia cu autoritățile publice și cu celelalte persoane juridice și fizice.

(2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul legist șef poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din cadrul serviciului de medicină legală sau de la cabinetul de medicină legală pe care îl conduce.

(3) Medicul legist șef, în limitele competenței serviciului de medicină legală, poate participa la lucrările comisiei care efectuează o nouă expertiză.

Art. 12

(1) Medicul șef de laborator de specialitate are următoarele atribuții principale:

a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității laboratorului de care răspunde;

b) repartizează expertizele în funcție de complexitatea și dificultatea acestora, corespunzător nivelului de competență al medicilor din subordine;

c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medico-legale efectuate de medicii legiști din subordine;

d) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participă, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor privind sesizările de acordare a asistenței medicale necorespunzătoare;

e) participă la lucrările comisiei care efectuează o nouă expertiză.

(2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul șef de laborator de specialitate poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din laboratorul pe care îl conduce.

CAPITOLUL III: Activitatea instituțiilor sanitare de medicină legală și a altor structuri cu atribuții în domeniul medicinei legale

Subcapitolul A: Cabinetele de medicină legală**Art. 13**

(1) Pentru efectuarea expertizelor și constatărilor medico-legale în localitățile în care funcționează cabinete de medicină legală organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează acestora. În celelalte cazuri de expertiză sau de constatare organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează serviciului de medicină legală județean, cu respectarea competenței teritoriale și a ierarhiei competenței profesionale.

(2) Pentru efectuarea unei noi expertize organele judiciare se adresează, după caz, serviciului de medicină legală județean sau institutului de medicină legală competent, potrivit prezentului regulament.

Subcapitolul B: Serviciile de medicină legală**Art. 14**

(1) Serviciile de medicină legală județene, în conformitate cu competența lor teritorială, sunt abilitate să efectueze expertize, examinări, constatări sau alte lucrări medico-legale și complementare, la solicitarea organelor judiciare competente sau a altor persoane fizice ori juridice.

(2) Serviciile de medicină legală județene efectuează examinările complementare conform dotării tehnice de care dispun.

Subcapitolul C: Institutele de medicină legală**Art. 15**

Institutele de medicină legală sunt abilitate să efectueze lucrări medico-legale, după cum urmează:

- a) autopsii, în situațiile prevăzute de lege, inclusiv autopsierea sau reautopsierea cadavrelor exhumate, identificarea pe material fotografic, expertiza antropologică pe elemente de cadavru sau de schelet;
- b) constatări și expertize medico-legale, în cazurile care depășesc nivelul de competență al serviciilor de medicină legală județene sau când acestea își declină competența, din motive temeinice, în efectuarea acestora;
- c) o nouă expertiză medico-legală, în cadrul unei comisii de expertiză, astfel: expertize medico-legale traumatologice în cazuri de omor, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, vătămări corporale grave, expertize medico-legale psihiatrice în materie penală și civilă, expertize în vederea amânării sau întreruperii executării pedepsei pe motive medicale, expertize în cazuri de acordare necorespunzătoare a asistenței medicale, expertiza medico-legală pentru evaluarea infirmității sau a incapacității de muncă determinate de afecțiuni traumatice, expertiza medico-legală a persoanelor în vederea autorizării deținerii și folosirii armelor și munițiilor, expertiza medico-legală a persoanelor pentru evaluarea capacității de conducere auto;
- d) expertize biocriminalistice pe corpurile delictive, precum expertiza petelor de sânge, de spermă și a firului de păr;
- e) expertiza criminalistică traseologică, cum ar fi factorii suplimentari ai împușcării;
- f) expertiza filiației: expertiza perioadei de concepție, a potenței și a capacității de procreare, expertiza comparativă antropometrică în diagnosticul filiației, expertiza filiației prin metode serologice, HLA sau ADN;
- g) expertize toxicologice.

Art. 16

(1) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă sau al schimbării unor situații de fapt se efectuează în regim de permanență.

(2) În institutele de medicină legală permanența se asigură prin ore de gardă, iar la serviciile de medicină legală, prin chemări de la domiciliu ale medicilor.

Art. 17

(1) În caz de necompetență teritorială instituția de medicină legală își poate declina competența în favoarea celei competente.

(2) În caz de necompetență științifică instituția de medicină legală își declină competența în favoarea instituției ierarhic superioare.

(3) Când două sau mai multe instituții se recunosc competente ori își declină competența, conflictul pozitiv sau negativ de competență se soluționează de instituția de medicină legală ierarhic superioară comună. Când conflictul de competență se ivește între o instituție de medicină legală și Institutul de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București, soluționarea conflictului revine Consiliului superior de medicină legală.

Art. 18

Instituțiile de medicină legală pot să refuze efectuarea unei expertize, examinări, constatări sau a altei lucrări medico-legale în cazul în care nu se asigură informațiile medicale solicitate, accesul la materialul dosarului necesar în vederea efectuării acesteia, examinarea nemijlocită a persoanei ori dacă nu sunt asigurate condițiile tehnice pentru efectuarea acesteia.

Subcapitolul D: Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale**Art. 19**

(1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale, care funcționează în cadrul institutelor de medicină legală, verifică, evaluează, analizează și avizează din punct de vedere științific conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale realizate de serviciile de medicină legală județene, conform competenței teritoriale.

(2) Avizarea se solicită de organele de urmărire penală și de instanțele de judecată, în condițiile legii, ori se realizează din oficiu în cazul noilor expertize medico-legale, înainte ca actele noilor expertize să fie transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

Art. 20

Organele judiciare care solicită avizul comisiei de avizare și control al actelor medico-legale sunt obligate să pună la dispoziție acesteia toate documentele medicale și medico-legale existente în dosarul cauzei, însoțite de o adresă de înaintare care cuprinde un scurt istoric al faptei, precum și întrebările la care se așteaptă un răspuns prin avizul comisiei de avizare și control.

Art. 21

(1) În cazul în care concluziile expertizei medico-legale sunt contradictorii, comisia de avizare și control se pronunță asupra acestora, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, comisia de avizare și control recomandă fie refacerea parțială sau totală a acestora, fie efectuarea unei noi expertize.

Art. 22

(1) După obținerea avizului comisiei de avizare și control se poate solicita efectuarea unor noi expertize medico-legale de către unitățile medico-legale ierarhic inferioare acesteia numai în cazul în care comisia de avizare și control a recomandat explicit acest lucru sau dacă au apărut date noi medicale ori de anchetă, inexistente la data expertizelor anterioare.

(2) Avizele comisiei de avizare și control se trimit solicitanților în termen de cel mult 30 de zile de la data cererii, dar numai după achitarea contravalorii expertizei, și se comunică instituțiilor de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

Subcapitolul E: Comisia superioară medico-legală

Art. 23

Comisia superioară medico-legală funcționează pe lângă Institutul de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București, reprezentând autoritatea științifică supremă în domeniul medicinei legale, care verifică, evaluează, analizează și avizează din punct de vedere științific, la cererea organelor judiciare, conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale.

Art. 24

(1) Componenta nominală a Comisiei superioare medico-legale se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, iar lista cuprinzând specialiștii care pot fi cooptați la lucrările acesteia se stabilește prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 24, alin. (1) din anexa 1, capitolul III, subcapitolul 5 modificat de Art. I, punctul 4. din Hotarirea 1204/2002)

(2) Ședințele Comisiei superioare medico-legale se pot desfășura dacă se întrunește majoritatea membrilor.

Art. 25

Organele judiciare care solicită avizul Comisiei superioare medico-legale sunt obligate să îi pună la dispoziție toate actele medicale și medico-legale din dosar, însoțite de o adresă de înaintare care să cuprindă un scurt istoric al faptei, precum și întrebările, formulate clar, la care trebuie să răspundă în aviz.

Art. 26

(1) Comisia superioară medico-legală se poate pronunța, verificând și avizând din punct de vedere științific, și în situațiile în care au fost efectuate noi expertize sau au fost date avize de către comisiile de avizare și control al actelor medico-legale competente teritorial.

(2) Comisia superioară medico-legală nu efectuează examinări pe persoane, iar dacă membrii comisiei consideră necesară examinarea persoanei, recomandă efectuarea unei noi expertize medico-legale, urmând ca ulterior concluziile acesteia să fie supuse avizării Comisiei superioare medico-legale.

Art. 27

(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală constată existența unor concluzii contradictorii între prima expertiză și cea ulterioară sau ale altor acte medico-legale, aceasta poate aviza, în totalitate sau parțial, concluziile uneia dintre ele, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) În cazul în care se constată deficiențe în redactare sau abateri privind metodologia întocmirii unor acte medico-legale, Comisia superioară medico-legală poate dispune refacerea parțială sau totală a acestora.

Art. 28

(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală a eliberat un aviz, organele judiciare nu pot solicita efectuarea altor expertize medico-legale unor unități medico-legale ierarhic subordonate acesteia decât dacă au apărut date noi medicale sau de anchetă. În acest caz efectuarea expertizei medico-legale este de competența Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București.

(2) Avizul Comisiei superioare medico-legale se trimite solicitantului în termen de cel mult 40 de zile de la data cererii și numai după achitarea contravalorii prestației medico-legale. Avizul se comunică și instituțiilor de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

Subcapitolul F: Consiliul superior de medicină legală

Art. 29

Consiliul superior de medicină legală își exercită atribuția de coordonare științifică și metodologică a activității de medicină legală prin:

a) acreditarea noilor metode de cercetare științifică, care urmează să fie aplicate în practică, elaborând în acest scop protocoale de verificare experimentală și standardizare;

b) elaborarea și adoptarea normelor metodologice ale expertizelor medico-legale, pe care le reactualizează periodic în funcție de progresul tehnico-științific;

c) convocarea anuală de reuniuni cu medicii legiști pentru a analiza expertizele controversate și a prelucra modificările normelor metodologice elaborate.

d) propunerea spre adoptare Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Justiției a componenței nominale și a modului de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;

e) întocmirea raportului anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 29, litera C. din anexa 1, capitolul III, subcapitolul 6 modificat de Art. I, punctul 5. din Hotarirea 1204/2002)

Subcapitolul G: Comisiile mixte

Art. 29¹

(1) Comisiile mixte pentru verificarea modului de efectuare a lucrărilor medico-legale, denumite în continuare comisii mixte, funcționează în componenta prevăzută la art. 251 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000, cu modificările ulterioare.

(2) Comisiile mixte sunt alcătuite din cel puțin 4 membri, numărul medicilor din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și al personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției fiind egal. Medicii desemnați de Ministerul Sănătății și Familiei trebuie să aibă specialitatea medicina legală în gradul de medic primar.

(3) Comisiile mixte pot beneficia de sprijinul altor specialiști din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei sau al Ministerului Justiției, în funcție de specificul lucrărilor medico-legale ce urmează să fie verificate.

Art. 29²

(1) Comisiile mixte se constituie ori de câte ori exista indicii cu privire la savârsirea unor abateri în efectuarea lucrarilor medico-legale.

(2) Efectuarea verificarilor este solicitata de catre ministrul justitiei sau de catre ministrul sanatatii si familiei.

Art. 29³

(1) Comisiile mixte verifica daca lucrarile medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozitiilor legale.

(2) Verificarile comisiilor mixte se finalizeaza printr-un raport scris.

(3) În cazul în care, în urma verificarilor efectuate, comisiile mixte constata ca au fost încălcate unele dispozitii legale, acestea sesizeaza, dupa caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.

Art. 29⁴

Activitatea de control desfasurata de comisiile mixte si rapoartele întocmite de acestea sunt supuse evaluarii Consiliului de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala.

Art. 29⁵

(1) Comisiile mixte sunt conduse de un presedinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepresedinte.

(2) Presedintele comisiilor mixte si, în lipsa acestuia, vicepresedintele asigura sub aspect tehnic conducerea si organizarea sedintelor pe care le prezideaza.

(3) Presedintele si vicepresedintele sunt alesi prin vot deschis de membrii comisiei mixte, cu majoritate simpla.

Art. 29⁶

(1) Comisiile mixte se întrunesc ori de câte ori este necesar, la cererea presedintelui sau, în lipsa acestuia, a vicepresedintelui ori a cel puțin jumătate din numarul membrilor.

(2) Ordinea de zi a sedintelor de lucru este stabilita de presedinte si va fi adusa la cunostinta membrilor cu cel puțin 7 zile înainte de ziua sedintei, data la care se vor transmite spre consultare si documentele ce urmeaza sa fie verificate.

Art. 29⁷

(1) Sesizarile privind savârsirea unor abateri în efectuarea lucrarilor medico-legale, însoțite de acte doveditoare în original sau în copii legalizate, se depun la Secretariatul general al Ministerului Sanatatii si Familiei sau al Ministerului Justitiei.

(2) Dupa solicitarea efectuării verificarilor de catre ministrul sanatatii si familiei sau de catre ministrul justitiei, sesizarile vor fi transmise secretariatului tehnic al comisiilor mixte, prevazut la art. 29¹⁰ alin. (2).

(3) În masura în care pentru efectuarea verificarilor sunt necesare documente, date sau informatii suplimentare, presedintele va solicita transmiterea acestora de catre institutiile publice sau persoanele fizice ori juridice care le detin.

(4) Institutiile publice sau persoanele fizice ori juridice au obligatia de a transmite, în termen de 10 zile de la primirea solicitării, documentele, datele sau informatiile solicitate.

Art. 29⁸

(1) Prin verificarile efectuate comisiile mixte stabilesc daca lucrarile medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozitiilor legale în vigoare.

(2) Verificarile comisiei mixte se finalizeaza printr-un raport scris, adoptat cu majoritate simpla, în prezenta a cel puțin doua treimi din numarul membrilor acesteia.

(3) Daca la prima convocare nu se realizeaza cvorumul, dupa o saptamâna se organizeaza o noua sedinta cu aceeasi ordine de zi, iar hotarârea asupra continutului raportului se va lua cu majoritate simpla, indiferent de numarul membrilor prezenti.

Art. 29⁹

Raportul prevazut la art. 29⁸ alin. (2) este prezentat Consiliului de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala.

Art. 29¹⁰

(1) Comisiile mixte își desfasoara activitatea la Ministerul Sanatatii si Familiei, municipiul Bucuresti, str. Cristian Popisteanu nr. 1-3, sectorul 1.

(2) Ministerul Sanatatii si Familiei asigura secretariatul tehnic al comisiilor mixte.

(3) Secretariatul tehnic redacteaza procesele-verbale ale sedintelor, tehnedacteaza rapoartele si corespondenta comisiilor mixte si efectueaza orice alte lucrari necesare în vederea desfasurării activitatii acestora.

(4) Cheltuielile materiale necesare pentru functionarea comisiilor mixte si a secretariatului tehnic al acestora se asigura din bugetul de venituri si cheltuieli al Ministerului Sanatatii si Familiei si al Ministerului Justitiei.

▶(la data 08-nov-2002 anexa 1, capitolul III, subcapitolul 7 modificat de Art. I, punctul 6. din Hotarirea 1204/2002)

Subcapitolul 8(H): Consiliul de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala

Art. 29¹¹

(1) Consiliul de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala functioneaza în componenta si are atributiile prevazute la art. 254 si, respectiv, art. 255 din Ordonanta Guvernului nr. 1/2000, cu modificarile ulterioare.

(2) În exercitarea atributiilor sale Consiliul de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala colaboreaza cu ministerele, cu celelalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale, cu autoritatile publice locale, cu institutiile publice, precum si cu alte organizatii guvernamentale sau neguvernamentale interesate.

Art. 29¹²

(1) Consiliul de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala se întruneste semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) La lucrarile Consiliului de analiza si evaluare a activitatii de medicina legala pot participa, în calitate de invitati, reprezentanti ai altor autoritati sau institutii publice, reprezentanti ai comisiilor mixte, specialisti si reprezentanti ai societatii civile.

(3) Lucrarile pregatitoare ale întrunirilor se asigura de secretariatele generale ale Ministerului Sanatatii si Familiei si Ministerului Justitiei.

▶(la data 08-nov-2002 anexa 1, capitolul III, subcapitolul 7 modificat de Art. I, punctul 7. din Hotarirea 1204/2002)

CAPITOLUL IV: Expertii medico-legali

Art. 32

(1) Constatările medico-legale se efectuează de medici legiști, iar expertizele se efectuează de medici legiști care au calitatea de expert oficial desemnați de conducerea institutelor de medicină legală și a serviciilor de medicină legală județene.

(2) La efectuarea expertizelor medico-legale realizate de experții oficiali pot participa experți numiți de organele judiciare la cererea părților, dintre cei înscriși pe listele întocmite de Ministerul Sănătății și Familiei și de Ministerul Justiției, cu avizul Consiliului superior de medicină legală.

▶(la data 08-nov-2002 Art. 32, alin. (2) din anexa 1, capitolul IV modificat de Art. I, punctul 8. din Hotarirea 1204/2002)

Art. 33

(1) Experții numiți de organele judiciare la cererea părților pot asista la lucrări și la examinarea persoanei, pot solicita investigații complementare, iar în cazul expertizei pe documente pot lucra individual, în paralel cu experții oficiali.

(2) Obiectiile și contribuția experților numiți de organele judiciare la cererea părților se consemnează în raportul medico-legal.

(3) În cazul în care experții numiți de organele judiciare la cererea părților asistă experții oficiali, prezența acestora se consemnează în partea introductivă a raportului medico-legal.

(4) Experții numiți de instanță la cererea părților au acces numai la datele medicale și medico-legale din dosarul de urmărire penală, respectiv al instanței. Accesul la datele din arhivele instituțiilor medico-legale se poate face numai cu acordul scris al conducătorului instituției medico-legale.

Art. 34

(1) Poate fi expert medico-legal persoana care îndeplinește următoarele condiții: a) este cetățean român și cunoaște limba română; b) are capacitate de exercițiu deplină; c) este licențiat al unei instituții de învățământ universitar medical, în condițiile legii; d) a absolvit cursuri postuniversitare de specializare în medicină legală; e) practică în mod curent această specialitate; f) nu a suferit o condamnare definitivă pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei; g) este atestat în calitatea de expert medico-legal de către Consiliul superior de medicină legală.

(2) Criteriile de atestare în calitatea de expert medico-legal, precum și condițiile de suspendare sau de retragere a calității de expert medico-legal se elaborează de Consiliul superior de medicină legală și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Calitatea de expert medico-legal se evaluează anual de Consiliul superior de medicină legală, acesta putând suspenda sau retrage această calitate, după caz.

(4) Neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la alin. (1) de către persoana care are calitatea de expert medico-legal determină retragerea acestei calități. Începerea urmăririi penale împotriva expertului medico-legal pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei atrage suspendarea.

Art. 35

(1) Medicul legist care a eliberat un certificat medico-legal nu mai poate participa la redactarea unui raport de expertiză sau la efectuarea unei noi expertize medico-legale în același caz.

(2) În cazul în care medicul legist este împiedicat, din motive justificate, să efectueze lucrarea solicitată, el comunică în scris acest lucru, arătând motivele, de îndată, instituției de medicină legală competente, în vederea desemnării unei alte persoane de specialitate.

(3) Medicii rezidenți în specialitatea medicină legală nu pot semna acte medico-legale.

Art. 36

Nu poate fi numit de organele judiciare la cererea părților să participe la efectuarea expertizei: a) expertul care a fost desemnat oficial să efectueze expertiza în cauză; b) expertul care a fost martor în aceeași cauză; c) expertul care a declarat că se abține, aflându-se într-un caz de incompatibilitate, ori care a fost recuzat.

Art. 37

(1) În cazul în care, în decursul efectuării expertizei sau al constatării medico-legale, medicul legist constată și alte aspecte cu implicații medico-legale deosebite de cele ce formează obiectul lucrării, el solicită organelor judiciare modificarea sau completarea obiectului acesteia.

(2) De asemenea, în cazul în care, în decursul examinărilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor interesate, medicul legist ia cunoștință de elemente medico-legale care constituie indiciile unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, el consemnează aceste fapte în actele medico-legale și le aduce la cunoștință organelor judiciare competente.

Art. 38

(1) În cazul în care medicul legist consideră necesară consultarea documentelor medicale, respectiv medico-legale, aflate la dosar sau a altor documente necesare pentru efectuarea lucrării medico-legale, el poate solicita organelor judiciare competente acest lucru.

(2) În cazul în care pentru efectuarea expertizei solicitate se impune examinarea persoanei sau efectuarea unor investigații medicale de specialitate, medicul legist poate solicita organelor judiciare competente să dispună efectuarea acestor examinări.

Art. 39

(1) Medicul legist este obligat să păstreze secretul profesional și de serviciu în privința lucrărilor medico-legale efectuate. El poate folosi materialul documentar privind lucrările medico-legale, în vederea redactării unor comunicări și lucrări științifice, numai după soluționarea definitivă a cauzei, în condițiile legii.

(2) Comunicarea rezultatelor expertizei și/sau lucrării medico-legale unor persoane, instituții sau organizații interesate se poate face în cursul procesului penal numai cu aprobarea organului judiciar care a solicitat efectuarea acesteia.

(3) Instituțiile de medicină legală au obligația să pună la dispoziție organelor competente ale Colegiului Medicilor din România actele medico-legale necesare în vederea judecării litigiilor și abaterilor deontologice și disciplinare ale medicilor legiști.

CAPITOLUL V: Relațiile instituțiilor de medicină legală cu alte unități sanitare

Art. 40

Unitățile sanitare, la cerere, sprijină efectuarea expertizelor, a constatărilor sau a altor lucrări medico-legale, prin consulturi de specialitate și investigații paraclinice. Aceste activități pot fi asigurate și de unități medico-sanitare private, pe bază de contract, în condițiile legii.

Art. 41

(1) Consulturile solicitate de instituțiile medico-legale se efectuează, în mod obligatoriu, de un medic specialist sau primar.

(2) Rezultatele se consemnează într-un document medical.

Art. 42

(1) Unitățile sanitare sunt obligate să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea scrisă a acestora: copii lizibile de pe documente medicale, extrase din registrele de consultații, copii integrale lizibile de pe fișele de observație clinică cuprinzând evoluția clinică, tratamentul, rezultatele investigațiilor paraclinice, protocoale operatorii, sau să permită accesul expertului desemnat la orice documente medicale privind cazurile cercetate. Unitățile medicale au obligația să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea acestora, și documentul original al oricărei investigații efectuate, ținând evidența strictă a acestora și păstrând o copie în locul originalului.

(2) Documentele se arhivează de către instituțiile de medicină legală fără termen limită de păstrare a acestora.

(3) Copiile de pe documentele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să fie lizibile, să poarte mențiunea "conform cu originalul", semnătura și parafa medicului responsabil.

Art. 43

Conducătorul unității sanitare are obligația să instruiască personalul din subordine ca, în cauzele care implică și o cercetare medico-legală, leziunile traumatiche să fie descrise după regulile semiologiei medico-legale, în mod detaliat, în documentele spitalicești, cum ar fi: registre de consultații, foi de observații și altele.

Art. 44

(1) În cazuri urgente, când constatarea medico-legală nu poate fi amânată deoarece există pericolul dispariției probelor, unitățile sanitare sunt obligate să colaboreze la soluționarea acestora.

(2) Paza și conservarea probelor se asigură de organele de cercetare penală, conform legii.

CAPITOLUL VI: Plata lucrărilor medico-legale

Art. 45

Achitarea contravalorii expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, potrivit tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, se poate efectua:

a) în numerar, la casieria instituțiilor de medicină legală;

b) prin ordin de plată sau prin vârsământ direct în contul instituției de medicină legală.

Art. 46

În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul instituțiilor de medicină legală, după efectuarea acestora se comunică prin borderou costul final al lucrării, în conformitate cu tarifele oficiale, iar lucrarea nu se eliberează decât după efectuarea plății.

Art. 47

(1) În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul altor unități sanitare decât instituțiile medico-legale, solicitantul este informat cu privire la faptul că investigațiile suplimentare se efectuează contra cost, iar după efectuarea acestora i se comunică prin borderou costul final al expertizei, cu decont defalcat.

(2) Decontarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1) poate fi făcută individual sau pe baza unor borderouri lunare cuprinzând suma tuturor cheltuielilor efectuate la cererea organelor judiciare de către unitățile sanitare și transmise spre decontare institutelor sau serviciilor de medicină legală. Decontarea acestor cheltuieli se face imediat, fără a depăși circuitul bancar de 3 zile sau, dacă unitățile respective se află în altă localitate, de 6 zile.

Art. 48

Plata lucrărilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor fizice se face la casierile instituțiilor de medicină legală.

Art. 49

(1) Prestațiile medico-legale solicitate de cetățeni străini aparținând statelor cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate în domeniu se efectuează în conformitate cu prevederile acestor acorduri.

(2) În cazul în care cetățenii străini nu provin din țări cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate, prestațiile medico-legale se efectuează contra cost, în baza tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției.

Art. 50

Serviciile de medicină legală județene din subordinea direcțiilor județene de sănătate publică defalchează costurile lucrărilor medico-legale după cum urmează:

a) contravaloarea constatărilor și expertizelor care nu necesită colaborarea institutului de medicină legală competent sau a Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București se varsă integral în contul acestora;

b) contravaloarea investigațiilor complementare, clinice sau paraclinice, a avizelor comisiilor de avizare și control, precum și a oricăror alte lucrări medico-legale efectuate, parțial sau total, în cadrul altor instituții de medicină legală se varsă în contul unităților prestatoare de către unitatea care eliberează lucrarea și încasează contravaloarea totală.

În cuprinsul Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 774/2000, denumirea Institutului de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București se înlocuiește cu denumirea Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, iar Ministerul Sănătății cu Ministerul Sănătății și Familiei.

▶(la data 08-nov-2002 Actul înlocuit de Art. 1, punctul 8. din Hotarirea 1204/2002)

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 459 din data de 19 septembrie 2000